

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 18

Utgitt 27 mai

1931

Skrivelse fra Socialdepartementet.

19 mai.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Sarpsborg bystyres beslutning i møte 18 desember 1930 om forandring i § 2 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder. Forandringen gjelder inntil videre fra og med 1 juni d. a. å regne.

Vedtektens § 2 skal efter forandringen lyde således:

§ 2. Fra bestemmelsen i § 1 gjelder følgende undtagelse: Frihandleres utvalg, samt fruktforretninger, hvor der foruten frukt i naturlig tilstand selges tørrede, syltede eller hermetiske frukter, og utsalgssteder, hvor der selges sigarer, sigaretter, tobakk og andre artikler for tobakksrøkning, enten alene eller sammen med frihandelsvarer, kan holdes åpne til kl. 9 aften de 4 første hverdager i uken og til kl. 10 aften fredager og lørdager samt 1 mai og 17 mai, forsåvidt disse faller på almindelige hverdager. Faller 1 mai og 17 mai på søndag og helligdag, kan de holdes åpne fra kl. 8 til 10 formiddag, og fra kl. 1 til 10 eftermiddag. 1ste pinsedag holdes dog helt lukket. Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes også disse utsalgssteder kl. 5 eftermiddag, melkebutikker dog kl. 6 eftermiddag.

Utsalgssteder, hvor der kun selges baker- og konditorvarer og melk og fløte, kan derhos holdes åpne søn- og helligdager fra kl. 8 til 9 formiddag og fra kl. 5 til 8 eftermiddag, dog således at de skal være helt lukket nyttårsdag, langfredag, 1ste påskedag, 1ste pinsedag og 1ste juledag.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

19 mai.

I medhold av punkt X i kongelig plakat av 7 november 1930 har Landbruksdepartementet under 19 mai 1931 bestemt at de under punkt VI i nevnte plakat inntatte bestemmelser angående huder og skinn forandres derhen at renskinn kan innføres hertil landet fra Sverige og Finland uten dyrlægebesiktigelse.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

22 mai. Lov om forandringer i lov om Norges Bank
Nr. 1. av 23 april 1892 med tilleggslover. .

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 mai 1931 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om Norges Bank av 23 april 1892 skal for fremtiden lyde således:

§ 15, siste ledd. Banken kan dessuten anbringe en del av sine midler i fordringer på utenlandske bankforretninger og i aktier i internasjonal sammenslutning av seddelbanker, likesom den har rett til å deponere i utenlandsk bank eller depositoanstalt gull, myntet eller umyntet.

§ 20. Banken står under overbestyrelse av et representantskap på 15 medlemmer og under bestyrelse av en direksjon på 5 medlemmer. Enhver avdeling foreståes av en bestyrelse bestående av 3 stortingsvalgte bestyrere og den administrerende direktør, hvor sådan ansettes.

§ 23. Bestyrerne ved avdelingene velges av Stortinget for en tid av 6 år. Hvert 3dje år avtrer vekselvis 1 og 2. Dessuten velges hvert 3dje år 3 suppleanter.

Bestyrerne kan av representantskapet midlertidig suspenderes; den trufne bestemmelse forelegges uten opphold Stortinget til endelig avgjørelse.

Representantskapet i forening med direksjonen bestemmer, ved hvilke avdelinger administrerende direktører skal ansettes, samt fastsetter deres lønn og øvrige ansettelsesvilkår. Administrerende direktører ansettes av representantskapet, etterat direksjonen har uttalt sig.

§ 29. For hver avdelings bestyrelse velges årlig av og blandt de stortingsvalgte medlemmer en formann.

Hvor administrerende direktør er ansatt, er denne medlem av bestyrelsen og har stemme i dennes møter. Bestyrelsen samles til offentlig bekjentgjort tid efter representantskapets bestemmelse og ellers så ofte, den finner det påkrevet. Ingen beslutning kan fattes medmindre to medlemmer er til stede. Hvor der er ansatt administrerende direktør, skal minst 3 medlemmer være til stede. Beslutninger fattes ved stemmeflerhet. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Såfremt lovlig møte holdes alene med 2 medlemmer til stede, må disse være enige for at beslutning skal være gyldig. I bestyrelsens møter føres protokoll.

Ved avdelingene drives, forsåvidt ikke anderledes av representantskapet i forening med direksjonen bestemmes, de samme forretninger som ved hovedsetet.

En av de stortingsvalgte bestyrere er daglig til stede i 22 mai. forretningstiden; han fører dagbok, som foreligger i bestyrelsesmøtene. Nr. 1.

En bestyrer, som er bosatt utenfor den by hvor vedkommende avdeling har kontor, kan tilstås godtgjørelse for nødvendige reiseutgifter efter representantskapets nærmere bestemmelse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 mai 1931

HAAKON

(L. S.)

P. Kolstad

B. Rolsted

Lov om adgang for kommunene til å utlignen en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1931 — 1932. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 mai 1931 sålydende:

§ 1. For det kommunale budgettår 1931—1932 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pct., være berettiget til å utlignen en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i et av sognene utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forsåvidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag av den skattefrie del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et procentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer efter nedenstående tabell.

Når den skattbare inntekt er:

over kr.	12 000,00	men ikke over kr.	20 000,00	tillegg	1	pct.
»	»	20 000,00	—»—	»	30 000,00	» 1½ »
»	»	30 000,00	—»—	»	40 000,00	» 2 »
»	»	40 000,00	—»—	»	60 000,00	» 2½ »
»	»	60 000,00	—»—	»	80 000,00	» 3 »

22 mai.	over kr.	80 000,00	men ikke over kr.	100 000,00	tillegg	3 $\frac{1}{2}$ pct.
Nr. 2.	»	»	100 000,00	—»—	»	125 000,00 » 4 »
	»	»	125 000,00	—»—	»	150 000,00 » 4 $\frac{1}{2}$ »
	»	»	150 000,00	tillegg	5	pct.

Den økede skatt, som er en følge av at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over nogen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noget tilfelle utgjøre mer enn det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 mai 1931.

HAAKON

(L. S.)

P. Kolstad

B. Rolsted

22 mai. **Plakat** om foranstaltning til bekjempelse av «Margboreren» (Hylesinus (Myelophilus) piniperda.)

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer av 21 juli 1916 bestemmes herved:

1. Innen hele den halvøi av Strandvik og Fusa herreder, Hordaland fylke, som ligger mellom Eikelandsfjorden og Sævareidfjorden, og som har følgende grenser: mot øst Hålandsdalen herred, mot nord Eikelandsfjorden og veien gjennom Hålandsdalen fra Eiklandsoset til herredsgrensen, mot vest Fusafjorden, mot syd Bjørnefjorden, Sævareidfjorden og Henangervannet, skal det inntil videre være forbudt å la furutømmer eller avfall efter furutømmer (kvist undtatt) ligge ubarket i skog, på oplagsplass eller ved gård i tiden 1 april til 15 september. Stubber av furutrær skal barkses samtidig med at treet felles. Favneved av furu skal kløves så sterkt, at barksiden ikke blir over 10 cm.
2. Efter påbud av fylkesskogmesteren, skogforvalteren, statsentomologen, bestyreren eller den forstlige forsøksleder ved Vestlandets forstlige forsøksstasjon skal vedkommende eiere eller brukere være forpliktet til å hugge og avbarke stående skog i den utstrekning som de nevnte funksjonærer av hensyn til insektsfaren finner nødvendig, kfr. nevnte lovs §§ 5, 6 og 2 c.

3. Overtredelse av foranstående bestemmelse medfører straff- 22 mai.
ansvar.

Denne plakart trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 22 mai 1931.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

P. Kolstad

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

22 mai.

- I. I samhøve med § i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal etternemnde tre i Hordaland fylke vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag:
1. Ein svartolder «Tekslebekk-olderen» på grnr. 46 brnr. 2, Berge, i Jondal herad.
 2. Ein kjempestor einer i Vasselhagen på grnr. 4 brnr. 1, Vassel, i Jondal herad.
 3. Ei eik «Joleiki» i tunet på grnr. 76 brnr. 1, Tveit, i Kvam herad.
- II. Fredingsvedtaki skal kunngjerast med oppslag på fredingsstadene.

Kongelig resolusjon.

22 mai.

- I. I medhold av § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles stadfestelse på vedtak av Kristiansand bystyre i møter 23 mai 1928 og 7 februar 1930 om nye almindelige helseforskrifter for byen samt forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk flytter.
- II. De ved kongelig resolusjon av 27 juli 1878 stadfestede almindelige helseforskrifter for Kristiansand med tillegg, stadfestet ved kongelige resolusjoner av 7 april og 25 august 1922 og 22 februar 1924, samt den ved kongelig resolusjon av 28 januar 1916 stadfestede tuberkuloseforskrift for byen opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

I. Om gårdsplasser, kloakker og avledninger.

- § 1. Portrum og gårdsplasser skal ha en fast overflate, i det minste makadamisert, så de kan holdes rene, og være således innrettet at der er hensiktsmessig avløp for vann

22 mai. til eiendommens kloakk. Tregulv må ikke anvendes i gårdsrum, som ikke er overdekket.

I større leiegårder eller hvor dyrehold eller annen næring gjør det påkrevet, kan helserådet påby at gårds plass, portrum eller lignende område skal cementseres eller gis et dermed jevngodt dekke.

§ 2. Til kloakk, bekk, grøft eller renne må ikke innsettes avløp for gjødsel eller for flytende stoffer som har vært i berøring med gjødsel, uten med helserådets samtykke og på de betingelser som det oppstiller. Hvor sådanne avløp finnes og forårsaker hygieniske misligheter, kan helserådet kreve dem sløifet.

Fra gulv i dyrestall kan dog urin ledes til kloakken gjennom lukket renne med fast jernrist i åpningen.

§ 3. Skadelige eller illeluktende væsker fra fabrikker eller andre anlegg må ledes gjennom lukkede avløpsrenner eller på annen av helserådet godkjent måte, og må ikke ledes til offentlig kloakk uten helserådets samtykke.

Sådanne ledninger må hverken direkte eller gjennom samlelum stå i forbindelse med annet privat avløpsrør.

Synkebrønner må bare innrettes med helserådets samtykke og hvor ingen annen avledning kan opnåes med rimelig bekostning.

§ 4. Hvor offentlig kloakk ikke finnes i tilstrekkelig nærhet og der heller ikke på annen måte er anordnet kloakk, er eieren forpliktet til å følge de forholdsregler til fjernelse av skyllevann o. l. som helserådet påbyr.

II. Om rensligheten.

§ 5. Det påhviler hus- eller grunneieren å besørge den til eiendommen hørende gårds plass med innkjørsler renholdt.

Søppel og husholdningsavfall må ikke kastes i bingen, men skal samles hver for sig i tette beholdere med tettslutende lokk. Helserådet gir nærmere bestemmelser med hensyn til beholdernes materiale, form og størrelse.

Beholderne skal tømmes så ofte, at det ikke oppstår stank eller overfylling, og de skal, om det forlanges av helserådet, desinfiseres.

§ 6. Stinkende avfall fra bedrifter må ikke henlegges på offentlig plass eller brygge, men må fjernes fra byen i tette, lukkede beholdere så ofte som helserådet for hver bedrift finner det påkrevet. Oplag av kluter, ben, fiskeavfall eller andre stinkende stoffer må bare has på steder, som godkjennes av helserådet. Tørring av fisk og fiskeavfall må likeledes bare foregå på steder, som helserådet godkjenner.

Hunder, katter eller andre husdyr må hverken døde eller 22 mai.
for å druknes kastes i vann, elv eller bekk på byens område,
og heller ikke innen byens havneområde. Åtsler må bare
nedgraves utenfor de tettere bebyggede deler av byen.

§ 7. Avfall fra slakterier, pølsemakerier, delikatess-
forretninger og etter helserådets bestemmelse fra andre tilbere-
delsessteder for næringsmidler skal bortføres daglig.

Inntil det føres bort skal det samles i løse beholdere,
som anbringes i gårdsrummet på vanntett underlag. Behol-
derne skal anordnes overensstemmende med forskriftene i § 5
og må renses etter hver tømning.

§ 8. Gjødselel eller andre stoffer, som utbrer stank, samt søppel
og annet avfall må bare henlegges eller ophobes på steder,
som helserådet godkjenner og under iakttagelse av de for-
skrifter som helserådet gir. Det må bl. a. påses, at oplagene
ikke anbringes på steder, hvorfra der er tilsig til mat- eller
drikkevann eller hvor en for øvrig kan frykte for at de vil
forårsake sanitære misligheter.

Når gjødselel tenkes anvendt til jorddyrkning, må den
ikke på nogen eiendom henlegges i større mengde enn nød-
vendig for eiendommens dyrkning. Hvis helserådet finner det
påkrevet, må den dekkes med jord og nedmuldes så snart den
spredes.

Haver og lignende anlegg i de tettere bebyggede deler
av byen må ikke gjødsles med privetgjødselel eller andre sterkt
stinkende stoffer.

§ 9. Bankning og rystning av tepper, klær o. l. må
ikke finne sted i trappeoppganger eller på sådan måte, at
der opstår sanitære ulemper for nabo, og heller ikke ut over
offentlig gate eller plass uten på de steder politiet måtte
anvise.

§ 10 I eller omkring byens vannbassiner må ikke fore-
tas noget som kan antas å forurense vannet.

Brønner hvorfra drikkevann tas til mennesker eller dyr,
skal holdes rene og fri for tillop av overvann. I motsatt
fall kan helserådet forby at de blir brukt. Det samme
gjelder, hvis brønnene inneholder vann, som er urent eller
skadelig for sundheten.

III. Om priveter og pissoirer m. v.

§ 11. Enhver bebodd eiendom og ethvert hus, hvor der
stadig foregår arbeide, skal være forsynet med fornødne pri-
veter, som har minst 1 avlukke for hver 10 mennesker, som
har tilhold i huset. I bygninger, hvor flere mennesker stadig
samles, som f. eks. skoler, fabrikker, restaurasjoner o. s. v.,
kan helserådet forlange innrettet pissoirer. Disse skal være

22 mai. således innrettet, at vegger og gulv i den utstrekning hvori urinen kommer i berøring med dem, har en glatt, vanntett overflate. De skal ha avløp med vannlås til kloakk og skal til hver tid holdes rene og stadig overrislet med vann.

§ 12. Binger og gjødselbeholdere skal tømmes så ofte, at de aldri blir mere enn $\frac{3}{4}$ fylt. De må alltid tømmes minst 1 gang om året. Helserådet kan, hvor omstendighetene fordrer det, også kreve hyppigere tømning samt desinfeksjon av binger og innhold.

Bortføring av gjødselen, må bare skje i tette kassevogner med velsluttende lokk. I tiden fra 15 mai til 30 september må bortføringen bare foregå mellom kl 10 aften og kl. 7 morgen.

Det må nøie påses, at der ikke spilles noget av innholdet under kjørselen, som skal foregå ad korteste vei til bestemmelsestedet. Det er forbudt under kjørselen å stanse med lassene på gate, vei eller offentlig plass.

Foranstående bestemmelser gjelder også for transport av andre stinkende stoffer.

IV. Om husdyrhold.

§ 13. Svinehold og kreaturhold er forbudt innen de tettere bebyggede deler av byen og er ellers bare tillatt med helserådets samtykke. Hvad der skal anses som tettere bebygget del avgjøres av helserådet.

I kjellerrum under våningshus er det ikke tillatt å holde fjærkre eller kaniner.

Stall, fjøs, grisehus o. l. må ikke innrettes uten efter forutgående anmeldelse til helserådet, som helt kan forby anlegg av den slags innretninger, hvor det efter helserådets skjønn kan være frykt for, at de vil fremkalle sanitære misligheter, som vedkommende ikke kan eller vil avhjelpe, eller hvor beliggenheten finnes uheldig av sanitære grunner.

§ 14. Stall, fjøs, grisehus o. l. skal holdes rene, og gjødselbeholderne skal tømmes og renses så ofte, at overfylling og stank hindres, og ellers så ofte og på den måte, som helserådet måtte finne nødvendig.

§ 15. Helserådet kan forby bruken av stall, fjøs, grisehus o. l. som efter rådets skjønn frembyr sanitære misligheter, når disse enten ikke kan avhjelpes, eller vedkommende eier eller bruker ikke vil eller kan treffe de forføyninger, som helserådet påbyr for å rette på manglene.

V. Om tilvirkning av og handel med næringsmidler m. v.

1. Almindelige bestemmelser.

§ 16. Det er forbudt å fallby, selge eller på annen måte overdra nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt

noget stoff, som av helserådet anses for å være skadelig 22 mai. for sundheten eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Inntil manglene er rettet, kan helserådet forby salg av nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller has tilsalgs på steder, hvor det ikke blir iakttatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse. Havarerte fødemidler må ikke selges, uten at helserådets samtykke på forhånd er innhentet.

Helserådet er i oie med som ovenfor nevnt samt til kontroll med at straffelovens § 359 ikke overtredes, berettiget, til å fordre utlevert de fornødne prøver.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på rådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 17. Alle, som har med tilvirkning, utsalg eller transport av nærings- eller nydelsesmidler, skal iakttatte den størst mulige renslighet med sin person.

Helserådet kan forby personer som lider av væskende sår på hendene, eller av andre sykdommer som kan tilføre nærings- eller nydelsesmidlene skadelige eller forurensende stoffer, å ha umiddelbar befattning med tilvirkning, utsalg eller transport av nærings- eller nydelsesmidler.

§ 18. Utsalgssteder for kjøtt, flesk, fisk, melk, fløte, bakverk og andre matvarer, som forhandles i frisk — ikke konservert — tilstand, må ikke innredes eller settes i gang uten efter forutgående anmeldelse til og godkjennelse av helserådet.

Utsalgsstedene skal ha egen inngang fra gaten, og må ikke ved dør eller andre åpninger stå i direkte forbindelse med soveværelse. Uten helserådets samtykke må de heller ikke stå i forbindelse med arbeids- eller beboelsesrum.

§ 19. Utsalgs-, opbevarings- og tilberedningssteder for matvarer (deriblandt slakterier) skal være rene, lyse og luftige og må ikke benyttes til sove- eller beboelsesrum. De må heller ikke være således beliggende, at stank kan trenge inn.

For øvrig skal lokalene utstyres, renholdes og ventileres overensstemmende med de bestemmelser som helserådet i hvert enkelt tilfelle gir. Driften må ikke settes i gang før lokalene er godkjent av helserådet. Bruk av tobakk og spytning i lokalene er forbudt.

§ 20. Matvarer må ikke opbevares sammen med andre varer, som kan gi dem usmak, forurense eller bederve dem.

22 mai. Kjøtt, flesk, brød og lignende matvarer skal ved transport gjennom byen være forsvarlig dekket med rent dekke, så de ikke kan forurennes av støv eller annen urenslighet eller utsettes for påvirkning av sol, regn eller annet som kan gjøre dem mindre tjenlige til menneskeføde.

Ingen må under transport sitte på varene.

2. Forskrifter angående handelen med melk.

§ 21. All melk og fløte, som skal selges i Kristiansand, er underkastet helserådets kontroll.

Helserådet er berettiget til uten godtgjørelse til eieren eller forhandleren å utta de prøver som finnes nødvendige forat kontrollen kan bli effektiv, og det kan i fornødent fall forby at melk eller fløte blir solgt eller utbragt i byen før undersøkelsen er foretatt.

Undersøkelsen skal foregå så hurtig etter prøveuttagningen, at varen ikke blir bedervet.

Helserådet kan også med samtykke av eieren, eller — om gården drives av en annen — av brukeren, inspisere de gårder eller steder som produserer melk til forhandling i Kristiansand.

§ 22. Alle som i Kristiansand selger eller formidler salg av melk eller fløte, skal være forpliktet til på helserådets forlangende

1. å meddele helserådet fra hvilke fjøs de mottar sine varer,
2. å meddele helserådet fortegnelse over sine faste kunder,
3. uten opphold og uten utgift for kommunen å fremlegge for helserådet erklæring fra læge eller dyrlæge, eller annen av helserådet godkjent bevidnelse om sundhetsforholdene og melkestellet i vedkommende meieri, samlestasjon, fjøs eller gård. Nedlegger helserådet av sanitære grunner forbud mot salg, kan det kreves ny bevidnelse for å tillate salget gjenoptatt.

§ 23. Alle som i Kristiansand driver handel med melk eller fløte må anmelde dette til helserådet.

§ 24. Meierier og større etablissementer til forhandling av melk eller tilvirkning av melkeprodukter i Kristiansand må ikke innredes eller tas i bruk før helserådet har godkjent plass og plan for anlegget.

§ 25. Helserådet kan gi regler for fjøsstellet og melkens behandling innenfor bygrensen.

Sykdom innen besetningen skal straks meldes til helserådet. Helserådet kan forby salg av melk og fløte fra meierier, fjøs og forretninger i Kristiansand:

1. Hvis innehaverne nekter sundhetsvesenets funksjonærer adgang til å foreta nødvendige undersøkelser, utta prøver og lignende,

2. hvis innehaverne tross gitt pålegg ikke etterkommer de 22 mai. av helserådet gitte regler for varens fremstilling, behandling, transport og forhandling,
3. når der er optrådt smittsom sykdom blandt mennesker og dyr — derunder også bacilleutskillere. Til smittsom sykdom i denne forbindelse regnes ikke tuberkulose hos mennesker. Forbudet gjelder så lenge der er smittefare til stede.

§ 26. Helserådet kan forby innførsel til Kristiansand og forhandling der av melk fra produsent:

1. når der optrer smittsom sykdom blandt gårdens folk eller når der blandt disse finnes personer, som er smitteførende uten å fremby tydelige sykdomssymptomer (bacilleutskillere) eller når smittsom sykdom med grunn befryktes å være overført med melken,
2. når der blandt melkepersonalet finnes personer, som har eksem eller væskende sår på hender eller armer,
3. når melken stammer fra dyr som lider av sykdom eller er i en tilstand som kan bevirke at melken blir uappetittlig, dårlig eller får sundhetsskadelige egenskaper (jurbetendelse, tuberkulose, sterk avmagring, sterk diarrhoe, tilbakeholdelse av etterbyrden, kopper, væskende sår på jur eller patter o.s.v.),
4. når der finnes misligheter ved den til salg frembudte melk, ved spannene eller ved melkestellet for øvrig,
5. når melken kommer fra fjøs som ikke er rent og luftig eller hvor kjørene ikke holdes forsvarlig rene,
6. når personalet under melkningen ikke har vist den størst mulige renslighet med hensyn til egen person, kuens jur og alle de gjenstander og redskaper, som melken kommer i berøring med,
7. når melkens siling, avkjøling og opbevaring ikke foregår under forhold, som utelukker at melken forurenses eller bederves. Siling av melken skal i tilfelle foregå umiddelbart etter melkningen, helst i et rent siderum til fjøset,
8. når melkekar eller transportspann ikke før bruken er rensset på betryggende måte, f. eks. ved kalkvann eller sodaopløsning med efterfølgende spyling med rent varmt vann eller på annen av helserådet godkjent måte, samt når transportspann ikke er forsynt med tettsluttende lokk,
9. når tømte melkebeholdere har vært brukt til transport eller opbevaring av varer, pakker o.s.v. eller når melkebeholderne transporteres på vogn sammen med kjøkkenavfall eller lignende.

22 mai. Salgsforbud skal dog først nedlegges, efterat helserådet gjennom vedkommende forhandler eller på annen måte har gjort produsenten oppmerksom på de omhandlede misligheter og disse allikevel ikke straks rettes på, eller når de gjentar sig.

§ 27. Det er forbudt å selge melk og fløte:

1. som i farve, lukt, smak eller utseende avviker fra det almindelige,
2. som stammer fra kjøer, som har kalvet for mindre enn 4 dager siden. Sådan melk kan dog selges som råmelk, når den uttrykkelig betegnes som sådan,
3. som er fra kjøer, der lider av nogen av de i § 26 post 3 nevnte sykdommer,
4. som er forfalsket, blandet f. eks. med vann eller is, eller tilsatt konserveringsmidler,
5. som inneholder så meget smuss at den efter 2 timers henstand avsetter et tydelig bunnfall,
6. som er blåsur og ikke holder kokning, titrerings- eller alkoholprøven. Sådan melk kan dog selges som surmelk, tettmelk eller under lignende betegnelser.

§ 28. I tilfelle hvor melkeleveransen har vært innstillet på grunn av smittsom sykdom eller hvor leveranse har vært nektet på grunn av at de i § 27 nevnte bestemmelser er blitt overtrådt, kan helserådet sette som betingelse for fortsatt salg av melk fra vedkommende produsent, at der skaffes dyrlægeattest for besetningens sundhetstilstand og røkt m. v. og om nødvendig også lægeattest for sundhetstilstanden hos produsentens personale.

§ 29. Melk og fløte skal opbevares i kar eller beholdere som anbringes således at forurensning er utelukket. Glassur og fortinning av melkebeholderne må være hel.

Alle mål som brukes ved melkehandel skal være forsynt med et hensiktsmessig håndtak, så hendene ikke kommer i berøring med melken.

Alle beholdere skal tømmes og rengjøres daglig og grundig spyles med hett vann. Dette gjøres også hver gang de i dagens løp er blitt tomme. Rester fra tidligere beholdninger må ikke blandes med nyankommet melk.

Under utmåling av melk eller fløte må spannet ikke holdes over melkebeholderen, så spillemelken kan løpe ned i denne.

§ 30. Alle som i meieri eller utsalg behandler melk eller fløte skal være iført ren, hvit, vaskbar overklædning, som byttes minst 2 ganger i uken og som bare må benyttes i melkelokalet. Kvinnelig betjening skal holde håret dekket med hvit kappe eller festet med hvitt pannebånd.

I lokalene skal det være innlagt vann og vask og finnes 22 mai. såpe, børster og rene håndklær.

§ 31. Melk og fløte, som på grunn av lukt, smak, betydelig smussinnhold, uren behandling eller av annen årsak anses for å være uskikket til menneskeføde, kan efter beslutning av helserådet eller på dettes vegne av helserådets ordfører utslåes eller på anden måte forhindres solgt som menneskeføde.

§ 32. Melk og fløte må ikke utmåles eller overhelles på åpen gate, i portrum, trappegang eller på gårdsplass.

Det er forbudt å sitte på melkespannene.

3. Om bakerier og konditorier m. v.

§ 33. Bakeribedriften uvedkommende gjenstander, som kan medføre støv eller stank i bakerirummene eller hindre deres rengjøring, må ikke finnes i bakeriet eller i rum, som står i åpen forbindelse med dette.

Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjær, matspann eller gangklær opbevares i bakeriet.

§ 34. Bakertrau, bord, surkasser og andre gjenstander som brukes under bakningen, samt hyller, fjeler, plater o. l. må alltid holdes omhyggelig rene.

Smør og melk eller andre stoffer som benyttes til fremstilling av bakverk, må opbevares i rene tildekkede kar. De stoffer, som benyttes til strykning av bakverk, må tillaves, kun for dagens behov.

Strykevisker må rengjøres hver dag i kokende vann.

Melsekker må børstes godt og renses omhyggelig for smuss, før de bringes inn i bakeriet, og før innholdet tømmes i bakertrauet.

§ 35. Hvor bakerovn, damp- eller vannkjele fyres gjennom ilegg i bakerrummet, skal der til disse ikke bringes inn mer brensel enn nødvendig for dagens fyring.

Kull, koks og ved må opbevares i særskilte bokser eller kasser, og må ikke ligge løst henslengt utover gulvet. Aske og avfall skal for hver dag fjernes fra bakeriet.

§ 36. Bakerne skal under sitt arbeide være iført hel og ren drakt av hvitt lærred samt hvit lue. Denne drakt må ikke brukes utenfor bakeriet, og den må skiftes ren minst 2 ganger ukentlig.

I hvert bakeri skal der være innlagt vann og vask samt finnes såpe, børster og rene håndklær, og bakerne skal vaske armer og hender og børste negler før arbeidet begynner.

§ 37. De i utsalgene beskjeftigede personer skal under arbeidet være iført forklæ med brystsmekk og forermer av

22 mai. hvitt lærret, som må skiftes rene minst 2 ganger ukentlig. Kvinnelig betjening skal holde håret dekket med hvit kappe eller festet med hvitt pannebånd.

4. Om slakterier og pølsemakerier m. v.

§ 38. I slakterier og pølsemakerier skal der være vanntett cementeret gulv med avløp til reglementert kloakk eller annet tilfredsstillende avløp. Bord og disker skal være belagt med plater av poleret eller slepen sten eller av et likeså ugjennemtregelig og glatt stoff.

Ethvert slakteri og pølsemakeri skal være forsynt med vannledning og spyleslange.

Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall. Bingen må ikke gå inn under slakteboden eller noget rum som tjener til ophengning av kjøtt.

§ 39. Personer som er beskjeftiget i slakteri, pølsemakeri og utsalg for kjøttvarer, i butikker og basarer eller på torv, skal under sitt arbeide være iført forklæ med brystsmekk og forermer av lærret, som må skiftes rene minst 2 ganger ukentlig. Kvinnelig betjening skal holde håret dekket med hvit kappe eller festet med hvitt pannebånd.

I utsalgene skal det være lett adgang til vann samt børste, såpe og håndklær.

§ 40. Dyrenes innvolder, undtagen det som i almindelighet vedkommer kjøttkontrollen, må straks fjernes fra slakteboden.

For øvrig skal de forskjellige deler av de slaktede dyr opbevares efter kjøttkontrollens nærmere anvisning.

Rengjøring av slaktets mave og tarmer må ikke finne sted i rum, hvor kjøtt opbevares. Heller ikke må kjøttet av slaktede dyr ophenges i selve slakteriet, men skal umiddelbart efterat slaktningen er tilendebragt anbringes i et særskilt rum, som er sundt og rent og godt ventileret.

Kjøtt må ikke komme i berøring med andre varer, f. eks. grønnsaker, ost eller fisk. Det må heller ikke uthenges eller utstilles utenfor utsalgsstedene.

§ 41. Transport av kjøtt gjennom byen skal foregå enten i lukkede, rene vogner, eller kjøttet skal være tilstrekkelig innpakket i presenning eller lærret.

Ved ombringelse til kundene skal kjøttet være anbragt i rent trau eller kurv, godt innpakket i rent lærret eller papir, jfr. for øvrig bestemmelsene i § 20.

VI. Om byggegrunn, boliger, forsamlingslokaler, verksteder, 22 mai.
industrielle anlegg og andre næringsbruk.

1. Almindelige bestemmelser.

§ 42. Hvis en tomt av sanitære grunner finnes uskikket til byggetomt, kan helserådet forby bebyggelse inntil tomten er gjort betryggende skikket dertil.

§ 43. Finner helserådet at kjeller, som benyttes til beboelsesrum, ikke er skikket til beboelse med natteophold, kan det forby sådan benyttelse.

§ 44. Rum, som av mangel på tilstrekkelig lys, luft eller varme eller på grunn av fuktighet eller urenslighet, efter helserådets skjønn er sundhetsfarlige, kan forbys benyttet som bolig, inntil de funne misligheter er rettet.

Finnes betydelige mangler, som efter helserådets skjønn ikke kan fjernes på tilfredsstillende måte, kan helserådet forby at huset, leiligheten eller enkelte rum benyttes til beboelse eller arbeidsrum.

§ 45. Renslighet og utluftning må ikke i nogen bolig forsømmes, således at det kan medføre ulempe eller skade for beboerne.

Huseierne er like overfor helserådet ansvarlig for at fraflyttede rum rengjøres ordentlig før nye leieboere flytter inn.

§ 46. Hvis lokaler, som er bestemt til for kortere eller lengere tid av døgnet å oppta et større antall mennesker, såsom skoler, kirker eller andre forsamlingslokaler, forlystelseslokaler, bevertningssteder, hoteller, teatre, sykehus, syke- og pleiehjem, kaserner, barnehjem, arbeidsrum, butikker o. l. med hensyn til rumforhold, ventilasjon, opvarmning, belysning, driftsmåte eller adgang til renhold finnes ikke å være forsvarlige i sanitær henseende, kan helserådet påby innskrenkning i antallet av de personer som tilstedes adgang, eller påby hensiktsmessige foranstaltninger, eller i fornødent fall forby lokalene brukt i sådant øiemed.

Helserådet kan for renhold og ventilasjon i de nevnte lokaler gi de regler, som det anser nødvendige for å forebygge sanitære misligheter.

Når noget nytt husrum aktes opført eller noget eldre innrettet i øiemed som ovenfor nevnt, skal byggeplanen forelegges for helserådet til uttalelse om, hvorvidt det i sanitær henseende har noget å bemerke ved planen. Før lokalene tas i bruk, skal der likeledes gjøres anmeldelse til helserådet.

2. Om hoteller og losjihus.

§ 47. I hoteller og losjihus skal ethvert rum, som er bestemt til å motta losjerende, være således beliggende, at det får tilstrekkelig lys, og at det kan opvarmes og utluftes til det fri.

22 mai. Rummenes gulv, vegger og tak må alltid være i god stand, så de med letthet kan holdes rene. I hvert soverum skal det være minst 10 kubikkmeter luft for hvert individ.

Hver losjerende skal ha sin seng. På værelset skal finnes vaskevannstel med toilettbøtte, rent håndklær for hver person samt vannkaraffel og glass. Overbredslet på sengen skal være forsynt med tilstrekkelig langt poselaken.

§ 48. Soverommene skal daglig luftes og gulvet daglig vaskes. Sengene må luftes hver dag straks etter bruken. Det nevnte poselaken samt putevar og underlaken skal skiftes rent for hver ny losjerende. Ved lengere opphold skal de skiftes minst hver 14de dag.

Ganger og trapper må daglig utluftes og vaskes minst 2 ganger ukentlig. Hovedrengjøring skal foregå 1 gang hvert halvår.

Priveter og i tilfelle pissoirer skal daglig ettersees og til enhver tid holdes i god stand. Hvis der ikke er vannklosett, må det sørges for strømidler.

§ 49. I ethvert rum, som er bestemt til å motta losjerende, skal et eksemplar av disse regler være opslått med opplysning om hvor mange der har lov til å bo på værelset.

3. Om verkstedslokaler.

§ 50. I arbeidsrum skal det være minst 10 m.³ luft for hver arbeider.

Gulv, vegger og tak må alltid være i god stand, så de med letthet kan holdes rene.

§ 51. Arbeidsrummet skal som regel utluftes minst $\frac{1}{4}$ time — helst med gjennemtrenk — i hver hvilestand og i ethvert fall en gang i løpet av dagen, og dessuten om aftenen efter endt arbeide.

Spytning på gulvet er forbudt. Der skal være et tilstrekkelig antall spyttebakker som skal rengjøres hver dag.

§ 52. Verksted eller rum, som støter til verksted og har lys og luft vesentlig fra dette, må ikke benyttes til soverum.

I arbeidsrum, hvor helserådet finner det påkrevet, skal der være indlagt vann og vask, og finnes såpe, børster og rene håndklær.

§ 53. Det til bedriften hørende privet skal til enhver tid holdes i god og ren stand.

4. Om barberstuer.

§ 54. I barberstuer med tilhørende rum må der ikke opbevares gjenstander, som er bedriften uvedkommende og som kan medføre støv eller stank eller hindre lokalenes rengjøring.

Alle bruksgjenstander så vel som stoler, bord, speil, hyller og håndklær m. v. må alltid holdes i ren og proper stand. 22 mai.

I lokalene skal finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker, som skal rengjøres hver dag.

Så vel rene som skitne servietter, kapper og håndklær m. v. må oppbevares på hensiktsmessigste måte.

Barberstuen må så vidt gjørlig utluftes flere ganger om dagen.

§ 55. Barbererne må iaktta omhyggelig personlig renhold, og under arbeidet være iført ren hvit jakke eller frakk, som skal skiftes minst 2 ganger ukentlig.

Lider de av smittsom hudsykdom, eksem eller smittsom sykdom med utslett på legemets ubedekkede steder, må de ikke betjene kundene.

§ 56. Kunder med utslett eller håravfall som kan antas å være smittsomt, må enten avvises eller betjenes med sine egne redskaper, eller de benyttede redskaper må grundig kokes eller betryggende desinfiseres før de benyttes til andre.

§ 57. Ved barbering må der for hver kunde brukes renvasket serviet og ren bedekning over nakkeputen, og ved hver hårklipping skal anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare må benyttes en gang. Kappen skal vaskes minst 2 ganger ukentlig.

§ 58. Barberkopp og kost skal rengjøres i varmt vann mellom hver barbering. Innsepning skal skje med hånden, hvis ikke kunden har egen kost, som bare brukes til ham.

Alunsten eller lignende må skylles ren før den brukes. Felles pudderkraft må ikke benyttes. Der må i tilfelle anvendes rensed bomull, vatt eller lignende, som bare benyttes en gang. Bruk av maskinbørste er forbudt.

§ 59. Klippemaskiner, sakser, kniver, børster og kammer må gjøres rene for hver gang de brukes.

Klippemaskin, saks og kniv skal enten avbrennes eller nøiaktig avtørres med spiritus for hver kunde. Børster og kammer skal vaskes i såpe og varmt vann eller i en oppløsning av 25—30 dråper salmiakspiritus til 200—300 gr. vann.

VII. Om smittsomme sykdommer.

§ 60. Ethvert dødsfall eller alvorlig sykdomstilfelle som skyldes eller gir mistanke om å være forårsaket ved bedervede eller forfalskede nærings- eller nydelsesmidler eller bruk av gjenstander, som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, eller som hentyder på en begynnende epidemi, skal av den tilkalte læge uopholdelig anmeldes for helserådet med angivelse av den formodede døds- eller sykdomsårsak og andre fornødne opplysninger.

22 mai. Det samme gjelder om sanitære misligheter, som kan antas å stå i forbindelse med eller kunne gi anledning til sykdom eller fremme dens utbredelse.

§ 61. Foruten den plikt som husbond har efter sundhetslovens § 14 til å melde smittsom sykdom har enhver som står for en husstand ansvaret for renhold i sin bolig, særlig ved utbredelse av smittsom sykdom og under epidemier.

§ 62. Ved sykdomstilfelle, som inntreffer blandt tilreisende i hoteller, losjihuser o. l., skal vedkommende vert søke å skaffe sig fornøden underretning om, hvorvidt tilfellet er av smittsom art, og i så tilfelle straks underrette helserådet.

§ 63. Når et fartøi kommer inn på havnen med nogen syk eller død ombord, skal der straks gjøres anmeldelse herom til havnefogden, så vidt mulig med angivelse av sykdommens art.

Av havnefogden gis derefter straks melding til helse- rådet, såfremt sykdommen kan antas å være av epidemisk eller smittsom natur, og den syke må ikke forlate fartøiet før sykdommens beskaffenhet er undersøkt efter helserådets foranstaltning.

Gang- og sengklær, som har vært benyttet av nogen så- dan syk, må ikke bringes iland (f. eks. til vask) uten helse- rådets tillatelse.

Fartøier som henligger i byens havn så vel som deres besetning er med hensyn til renslighet og sundhetsforhold underkastet helserådets bestemmelser.

§ 64. Når barn fra fremmed kommune utsettes i for- pleining i Kristiansand, skal der medfølge lægeattest for, at barnet ikke lider av akutt smittsom sykdom eller av venerisk sykdom i smittsom form.

§ 65. Når en person som lider av tuberkulose i smittsom form forandrer bopæl, skal melding om flytningen sendes helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler så vel den behand- lende læge, hvis vedkommende er under lægebehandling, som den syke selv, samt den fra hvem vedkommende flytter, hvis denne er vitende om sykdommens art.

§ 66. Helserådet kan forby salg og annen overdragelse av varer, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle (derunder innbefattet bacillebærere) av smittsom sykdom, som kan utbres med varene. Likeledes kan det forby bruken av seng- og gangklær, som kan antas å være smittet.

Hvor det kan være frykt for overføring av smitte, kan helserådet videre forby personer, i hvis husstand der er akutt smittsom sykdom, eller som selv lider av sådan, å ha befat-

ning med tilberedning av næringsmidler eller bruksgjenstander, 22 mai. jfr. også § 10 i tuberkulose-loven av 8 mai 1900.

§ 67. Ved følgende smittsomme sykdommer:

- a) Pest, kolera, barnekopper, tyfoidfeber, tyfus, flekktyfus, blodgang, difteri og skarlagensfeber,
- b) smittsom øienbetendelse, skurv og skabb,
- c) meslinger og kikhoste

blir overfor skolene følgende å iaktta:

1. Barn, som lider av nogen av de nevnte sykdommer, tilstedes ikke adgang til skolen.
2. Det samme gjelder for friske barn, når nogen av de under a. nevnte sykdommer er optrått i den husstand, hvortil de hører. Skoleforbudet kan av helserådet utstrekkes til samtlige i et hus værende skolepliktige barn.
3. Barn, som det efter foranstående har vært forbudt å søke skolen, må ikke påny tilstedes adgang til den, førenn der for de under a. nevnte sykdommer fremvises attest fra stadsfysikus eller fra den behandlende læge, for at sykdommen er ophørt eller den syke innlagt i sykehus, eller erklæring foreligger fra stadsfysikus om, at den syke er tilfredsstillende isolert, at fornøden desinfeksjon av hjem og klær er foretatt, og at en tid svarende til sykdommens inkubasjonstid er forløpet fra den syke blev innlagt på sykehus eller betryggende isolert i hjemmet.

Barn, som har lidt av de under b. nevnte sykdommer, må for å kunne tilstedes adgang til skolen fremlegge attest fra den behandlende læge for å være helbredet.

Barn som har lidt av de under c. nevnte sykdommer må ikke søke skolen så lenge der er avskalling eller uttalte kikhosteanfall.

4. Ovenstående bestemmelser om skoleforbud gjelder også lærere og vaktmestre, i hvis hjem smittsom sykdom er optrådt.

Dog kan lærer, vaktmester og barn, som tidligere har gjennomgått sykdommen efter bestemmelse av stadsfysikus gis adgang til skolen, når den syke er fjernet fra hjemmet eller betryggende isolert i hjemmet samt desinfeksjon foretatt av hjem og tøy.

§ 68. Skolen skal sende hjem ethvert barn, som antas å lide av smittsom sykdom.

§ 69. Transport av syke lidende av smittsom sykdom må som regel ikke finne sted i kjøretøier, som tjener til almen benyttelse.

Hvor dette allikevel har funnet sted, skal vedkommende kjøretøy desinfiseres således som stadsfysikus bestemmer.

22 mai. § 70. Om ethvert på byens grunn eller på fartoier i dens havn inntruffet dødsfall skal der, forinnen begravelse finner sted, tilveiebringes dødsattest utstedt av læge efter et av helserådet fastsatt skjema. Har autorisert læge ikke vært benyttet, blir dødsanmeldelse å utferdige efter foretatt liksyn.

Dødsattesten må forevises for stadsfysikus før begravelse finner sted.

§ 71. Helserådet kan gi de regler som måtte anses nødvendige for å forebygge, at opbevaring eller begravelse av lik volder sanitære misligheter.

Lik av personer, som er døde av smittsom sykdom utenfor byen, må ikke bringes inn til byen uten helserådets tillatelse, og det må i tilfelle skje under iakttagelse av de forsiktighetsregler helserådet bestemmer.

VIII. Slutningsbestemmelser.

§ 72. Undlater nogen innen en av helserådet satt frist å utføre det som påhviler ham efter nærværende forskrifter eller efter beslutninger, som helserådet har fattet i henhold til lovgivningen eller disse forskrifter, kan helserådet foranstalte det utført, likesom det i øvrig kan treffe de forføyninger, som anses nødvendige for å hindre, at forsømmelsen medfører skade i sanitær henseende.

Omkostningene hermed utredes av den skyldige. Det samme gjelder omkostningene med foranstaltninger, som helserådet treffer for å hindre forberedte eller stanse ennå ikke fullførte handlinger, som strider mot nærværende forskrifter eller mot helserådets lovmedholdig fattede beslutninger, eller for å bortrydde ulemper, som skyldes brudd på omhandlede forskrifter eller beslutninger.

§ 73. Hvor særegne forhold gjør det påkrevet eller sundhetsforskriftenes bestemmelser foranlediger uforholdsmessige ulemper for vedkommende, kan helserådet innrømme avvikelser fra disse forskrifter.

§ 74. Overtredelse av disse forskrifter eller av de av helserådet i henhold hertil lovmedholdig fattede beslutninger straffes efter den til enhver tid gjeldende borgerlige straffelov (jfr. straffelovens § 357).

§ 75. Disse forskrifter trer i kraft 3 — tre — måneder efter at de har fått kongelig stadfestelse.

22 mai.

Kongelig resolusjon.

1. I medhold av § 6 i lov av 6 juni 1930 om forandring i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte 11 desember 1930 stadfestes skogvedtekter

for Tonstad herred, Vest-Agder fylke, overensstemmende 22 mai. med et fremlagt utkast.

2. De eldre skogvedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

De i post 1 omhandlede skogvedtekter er sålydende:

§ 1. Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartre som 1,5 m. fra høieste rot holder mindre tverrmål enn 23 cm. utenpå barken på bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i foregående paragraf kan åvirkes helt tørre (døde) eller vindfelte trær.

Likeledes kan uten hinder av samme forbud efter utblinkning av opsynsmann, fylkesskogmester, statens skogforvalter eller en av deres assistenter, åvirkes til salg eller industriell produksjon:

- a. Uveksterlige, vantrevne, syke eller beskadigede trær.
- b. Trær som av hensyn til den øvrige skogs tilvekst eller til befordring av skogens gjenvekst bør hugges.

Under blinkningen bør hugges merke på rot og stamme med en av herredstyret eller skogrådet godkjent blinkeøks.

§ 3. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartre må kun finne sted efter forutgående blinkning. Enhver sådan hugst må anmeldes til skogrådet minst 14 dager før blinkningen aktes igangsatt med angivelse av sted, virkets art og omtrentlige kvantum.

Blinkningen kan også settes i gang med kortere varsel, når skogrådet samtykker heri.

§ 4. Ved enhver hugst og blinkning skal der gjensettes de nødvendige le- og frøtrær. Disse må ikke skades eller fjernes uten samtykke av en av de foran nevnte tjenestemenn.

§ 5. Skogrådet kan gi skogeier tillatelse — gjeldende inntil videre — til selv eller ved godkjent mann å foreta blinkning til salg eller industriell produksjon som nevnt under § 2 a og b.

En sådan blinkning må være foretatt minst 14 dager før hugsten igangsettes, og varsel herom gitt skogrådet som selv eller ved nogen av de under § 2 nevnte tjenestemenn kan besiktige blinkningen.

Herunder kan gis pålegg om gjensettelse av blinkede trær. Den påhugne blink må i tilfelle overmales på betryggende måte.

Hvis blinkningen finnes å være utilfredsstillende — ikke stemmende med rasjonell skogskjøtsel —, kan skogrådet straks stoppe blinkningen og påby at hugst alene skal kunne skje efter utblinkning av en av de i § 2 nevnte tjenestemenn.

§ 6. Skogrådet har adgang til å øve den kontroll under blinkning og hugst som det finner hensiktsmessig og kan —

22 mai. i de tilfelle hvor det anses fornødent — påby at all blinkning skal utføres ved en av de i § 2 nevnte tjenestemenn.

§ 7. Der anordnes et skogråd som selv velger formann og varaformann. Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelse for politiet.

Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om utblinkning og den trufne avgjørelse. Skogrådet avholder de i stillingens medfør nødvendige møter etter formannens berømmelse og under hans ledelse.

På årsmøtet, der avholdes i innens utgangen av januar måned, avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår — hvilken innberetning oversendes til herredstyret og til den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 8. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbefalt refusjon av statskassen.

Skogeier eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 9. Tvist om blinkningen avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet med om mulig tiltrede av den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 10. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

22 mai.

Kongelig resolusjon.

1. I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 29, jfr. § 39, bestemmes at p k t. 2 i de ved kongelig resolusjon av 28 mai 1930 fastsatte fredningsbestemmelser ved utløpet av Skauga elv i Rissa herred, Sør-Trøndelag fylke, heretter skal lyde således:

«Forbudet kommer ikke til anvendelse på almindelige sild- eller brislingnøter av minst 30 meters dybde og minst 150 meters lengde eller på settegarn som benyttes til fangst av sild eller brisling».

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard